

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PIGIOARELE

CE-LOR CE BINEVESTESC CELE BUNE:”

Anul XVI.

CE-LOR CE BINEVESTESC PACE.

No. 11.

CUPRINS:

Importanța lucrării
de colportaj

„Să fii o binecuvântare“

„Conlucrătorii lui
Dumnezeu“

Chemarea lui Dumnezeu

Mărturii prețioase

Valuri de influență

Raportul celei de a cin-
cea Adunare Gene-
rală a Uniunii Adven-
tiștilor de Ziua Șap-
tea din România

Politeță, amabilitate

Cum poți ști dacă
ești chemat ?

Adormiți în Isus

Ziua colportajului

7 Noembrie, 1936

Dimineața

1. Cântare și rugăciune de deschidere
2. Cor
3. Lectură: „Importanța lucrării de colportaj“
4. Lectură: „Să fii o binecuvântare“
5. Poezie sau muzică instrumentală“
6. Lectură: „Conlucrătorii lui Dumnezeu“
7. Apel pentru înscriere în lucrarea de colportaj
8. Colectă pentru colportori
9. Câteva rugăciuni scurte în favoarea lucrării de colportaj
10. Cântare și rugăciune de închidere.

După amiază

1. Cântare și rugăciune de deschidere
2. Cor
3. Lectură: „Chemarea lui Dumnezeu“
4. Poezie sau muzică instrumentală“
5. Lectură: „Mărturii prețioase“
6. Lectură: „Valuri de influență“
7. Cor
8. Apel pentru înscriere în lucrarea de colportaj
9. Câteva rugăciuni scurte în favoarea lucrării de colportaj
10. Cântare și rugăciune de închidere.

Către Lucrători, Presbiteri și Șefi Colportori:

„Fără de Colportaj mulți nu ar primi niciodată solia de avertizare“. Mai mult ca ori când se simte azi nevoia de a se vesti lumii această solie. În mijlocul nesigurantei, a încercărilor, a turburărilor cum și în mijlocul primejdiilor timpului prezent, poporul lui Dumnezeu ar trebui să-și dea seama de chemarea sa dumnezeiască și să-și ridice glasul „în piețe și pe străzile orașelor, pe drumuri și pe garduri“. Ce lucrare minunată am putea săvârși, dacă am dubla numărul colportorilor noștri și dacă am atrage pe toți membrii Comunității lui Dumnezeu la o activitate continuă în distribuirea scrierilor noastre! Ziua de Colportaj din anul acesta, care a fost pregătită prin rugăciune și care este însoțită de binecuvântarea Celui Atotputernic, ne va ajuta să facem un pas mare în atingerea acestui scop.

Departamentul publicațiilor din Uniunea Română

Importanța lucrării de colportaj

Cunoașterea exactă a unui lucru dă o mai mare convingere despre folosul lui. Cu cât studiază cineva mai mult legile în virtutea cărora astrele se mișcă atât de armonios în univers, se convinge mai mult despre existența Atotputernicului Dumnezeu care a creat totul numai prin Cuvânt. Studiază cineva istoria lumii în legătură cu profețiile biblice, și va ajunge la convingerea că mâna lui Dumnezeu se poate vedea clar în 'mersul evenimentelor, dela creațiune până azi. Dumnezeu a vegheat ca planul Său pentru mântuirea oamenilor să se realizeze în ciuda necredinței mereu crescânde.

Era prevăzută mai dinainte în planul lui Dumnezeu lucrarea de evanghelizare pe calea scrisului. Ceea ce facem azi prin lucrarea de colportaj nu este o simplă născocire a noastră pentru aceste timpuri. Biblia stă în fața noastră ca cea mai bună dovadă a prevederii pe care Dumnezeu a avut-o mai dinainte pentru lucrarea cu scrieri, ce urma să se facă în vremurile noastre.

Dumnezeu a vorbit cu servii Săi față'n față, trimețând prin ei și anumite solii poporului Său și lumii întregi în diferite timpuri. Cu cât oamenii s'au depărtat mai mult de Dumnezeu, puterile fizice și intelectuale s'au micșorat și aveau acum nevoie nu numai de cuvântul vorbit dar și de Cuvântul scris.

Din Apocalips 10 și 14 se poate vedea clar că voia lui Dumnezeu este ca poporul să aibă solia pentru timpul acesta nu numai prin graiu ci și pe calea scrisului. Domnul care cunoaște natura noastră știe cum putem ține mai bine minte lucrurile.

Dumnezeu voește ca solia Sa pentru aceste timpuri să fie scrisă și adusă în casele oamenilor pe calea aceasta. Ceea ce este scris rămâne și chiar dacă oamenii pentru un timp nu dau atenție, totuși atunci când Spiritul lui Dumnezeu va mișca acele inimi și se vor interesa de mântuirea lor, aceste scrieri vor face o mare lucrare. Chiar dacă roadele nu se văd imediat totuși cartea conține solia lui Dumnezeu și El îi va purta de grijă.

În regiuni unde nu aveam niciun predicator și nicio Comunitate colportorii au dus și semănat Cuvântul prin cărți și reviste. Lucrarea lor a continuat ani de-a rândul și azi avem acolo câteva Comunități organizate și multe grupe de oameni cari se interesează de adevăr. Un colportor scrie următoarele: „În anul 1933 am vândut unui bătrân un nou testament și o revistă „Semnele Timpului“. Pentru că nu avea bani mi-a dat în schimb unul din șervetele frumoase cari împodobeau un tablou din peretele casei. Peste trei ani în timp ce mă aflam la o Conferință cineva îmi întinde mâna și mă salută cu pacea Domnului.

Cum nu îmi aminteam de unde mă cunoaște această persoană, mi-a spus că este acela care mi-a dat șervetul pentru cărți. Acum se bucura că prin cetirea acelor cărți a cunoscut Adevărul și a devenit membru al Comunității noastre având cu dânsul încă alți șapte prieteni cari se interesau de Adevăr“. Spiritul profeției spune că sute și mii de oameni vor face cunoștință cu solia pe calea aceasta mai înainte de a veni Domnul.

Dumnezeu zice despre învățăturile Sale că vor curge repede ca ploaia și Cuvântul Său va cădea așa de fin, ca roua pe iarbă. Deut. 32, 2. „Cuvintele“, ca ploaia să curgă și „ca roua să cadă“ preînchipue un mijloc care să fie întrebuițat spre a iuți înmulțirea cunoștinței și ușurința comunicației. Această profeție s'a împlinit prin ușurința tipăriturii. Măreția întregului plan, precum și împlinirea lui aparține lui Dumnezeu, fiind expresia unui plan divin făcut după găsirea cu cale a Celui veșnic, și făcut cunoscut profeților“. — „Colportajul Creștin“ pag. 33.

În legătură cu textul din Ieremia 16, 16 Spiritul profetic spune: „Colportorii Evangheliști vor fi întrebuițați ca vânători și ca pescari pentru sufletele oamenilor“. — „Colportorul ca Evanghelist“, pag. 4.

„Dumnezeu a rânduit lucrarea de colportaj ca un mijloc prin care să se ducă lumii lumina care este cuprinsă în cărțile noastre. Vrerea lui Dumnezeu este ca această lucrare să fie îndeplinită în timpul de față de către poporul Său. Toți aceia cari se consacră lui Dumnezeu spre a lucra ca colportori ajută la vestirea celei din urmă solii de avertizare în lume“. — „Colportorul ca Evanghelist pag. 4.

Spiritul lui Dumnezeu zice că un mare număr de suflete stă la hotarul împărăției lui Dumnezeu așteptând să fie culese. Vor aștepta ele în zadar, și le vom lăsa în întunec? Le vom uita în sclavia păcatului? Noi cari avem lumina de sus cu privire la ultima solie mântuitoare, care zicem că credem în a doua venire a Domnului nu ne vom ridica să ducem lumii solia care o așteaptă?

Fie ca tinerii noștri să poată înțelege rangul înalt la care sunt chemați. Lucrarea lui Dumnezeu cere cele mai mari eforturi ale întregii ființe și în multe câmpuri este nevoie de tineri capabili. Este nevoie de tineri cărora să li se poată încredința lucrarea în câmpuri întinse cari acum se găsesc coapte pentru seceriș. Tinerii ar trebui să aibă idei largi, planuri înțelepte spre a folosi cât mai mult ocaziile ce li se prezintă și a avea curajul și însuflețirea ce mâna pe apostoli.

„V'am scris vouă tinerilor fiindcă sunteți tari și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și ați

biruit pe cel rău". Înaintea tinerilor este prezentat un stindard înălțat și Dumnezeu îi invită să intre într-o reală activitate pentru El. Tineri devotați pot săvârși o mare lucrare pentru Domnul dacă vor lua aminte la porunca Lui, care sună până în zilele noastre: „Fiți oameni și întăriți-vă”. Hristos cheamă pe tineri să se înroleze sub stindardul Său și să ducă steagul crucii în lume. Biserica dorește ajutorul tinerilor cari să ducă în lume o mărturie plină de curaj și să mărească astfel puterea bisericii în lume”.

Domnul cheamă pe tineri în această însemnată lucrare de colportaj. Tocmai acum ușile stau deschise pentru ca tinerii să intre în această importantă ramură a lucrării lui Dumnezeu. Cine dintre ei va răspunde la chemarea Domnului ca și Isaia pe timpuri?

N. Gheorghiuță

„Să fii o binecuvântare”

1 Moise 12, 2.

„Colportorul, a cărui inimă este bună, umilă și modestă poate face mult bine în jurul său”. — „Colportorul ca Evanghelist”. La ultima adunare din Lausanne, mulți din colportorii noștri au istorisit cum au avut posibilitatea de a lăsa să lumineze o rază de speranță în inimile multor oameni descurajați și cum Dumnezeu a vindecat pe mulți bolnavi ca împlinire a rugăciunii lor. Astfel de cazuri nu sunt rare. În decursul ultimilor ani ele s’au repetat foarte des în diferite câmpuri. Dumnezeu întinde mâna Sa pentru a vindeca pe bolnavi și pentru a fi de ajutor celor descurajați.

Absolut aceeași carte

„Ultima Vineri, înainte de începutul Sabatului, m’am dus la o doamnă, care suferise un accident de mașină. Se înapoiase tocmai din spital. Doctorii declaraseră că nu mai există nicio speranță pentru ea și că deci va trebui să moară. Ea a avut presimțirea că nu va face o greșală dacă se va întoarce acasă, și încunoștiință pe doctori despre presimțirea ei. Când m’am prezentat la dânsa de abia se întorsese de o oră. Pe Dvs, și exact această carte v’am visat în noaptea trecută”. Apoi mai adăugă: „Cred în Dumnezeu, și cred de asemenea că El mă va putea vindeca. Doresc ca să îngenunchiați împreună cu mine, să puneți mâna Dvs. pe capul meu și să rugați pe Dumnezeu pentru însănătoșirea mea”. După ce m’am rugat, ea se ridică și declară că este vindecată. Plină de bucurie exclamă apoi: „Dumnezeu v’a trimis la mine”.

Să batem continuu la ușă

Un colportor bătu odată la ușa unei case în Tasmania. El așteptă un moment, apoi bătu din nou la ușă, fără a primi însă vreun răspuns. El

mai bătu de câteva ori și se pregătea să plece. Avea însă un simțământ că ar trebui să mai bată. Câteva secunde mai târziu veni la ușă o femeie, care părea să fie foarte agitată. „Ce doriți?”, mă întrebă ea. „Eu ofer cărți cari ajută cetitorilor să trăiască într-o legătură mai strânsă cu Dumnezeu”. Ea îl lăsă să intre. El îi prezentă cartea, îi vorbi despre mila lui Dumnezeu și o rugă apoi să se plece cu el în rugăciune. La o a doua vizită a sa, doamna îi spuse: „Știți ce făceam, atunci când ați bătut de prima oară la ușa mea?” „Nu”, răspunse colportorul. „Eu pregăteam o frânghie, pentru a-mi lua vieța”. Astăzi, doamna aceasta, este o adventistă fericită care se pregătește pentru vieța cea de veci.

Nu pleca mai departe, ci intră în casa aceasta

O colportoare din America de Sud a istorisit de asemenea o experiență foarte frumoasă. Într-una din seri, după o zi grea de muncă, se afla tocmai în drum spre casă. Când trecea tocmai prin fața unei locuințe, o voce lăuntrică o îndemna: „Nu pleca mai departe, ci intră în casa aceasta”. Vocea aceea era așa de clară și atât de rugătoare, încât sora noastră a considerat că trebuie să o asculte. Ea bătu de mai multe ori, până să primească un răspuns. În cele din urmă se arătă o femeie ai cărei obraji erau plini de lacrimi. Ea nu voi să lase pe colportoare să intre, dar când aceasta îi istorisi despre dragostea lui Isus, nu a mai rezistat. După ce sora noastră a făcut o rugăciune cu această femeie, aceasta îi mărturisii că atunci când venise sora colportoare tocmai închisese o scrisoare pentru familie prin care o încunoștiința că se sinucide. Ea adăugă că tocmai în momentul când să înghită otrava, sora bătu la ușă. „Și acum”, continuă ea, „Dumnezeu a trimis pe îngerul Său, pentru a mă salva”. Colportoarea noastră a adus pe această doamnă la adunările de seară și astfel a devenit mai apoi o membră bună a Comunității. Soțul ei i-a urmat exemplul și a devenit colportor.

Omul este ca un vas neputincios în mijlocul furtunii. Solia adventă este singura ancoră puternică, și sigură, care poate să păzească pe oameni de naufragiu. Dumnezeu îndeamnă pe poporul Său și îl avertizează ca să întrebuițeze bine ultimele ore ale timpului de har, cari se strecoară atât de repede. „Se simte nevoia de colportori în calitate de „vânători” și „pescari” de suflete omenesci. — „Colportorul ca Evanghelist”.

Domnul cere lucrători. El are nevoie de o armată de conlucrători cari să meargă din casă în casă, pentru ca să caute, cu inimă plină de dragoste și de zel, sufletele pierdute. Ce răspuns vom da noi Aceluia care Și-a dat vieța pentru noi?

F. Charpiot

„Conlucrătorii lui Dumnezeu“

Potrivit chemării lui Dumnezeu, apostolul Pavel lucra cu Domnul și Domnul lucra cu el. El a fost condus în mod minunat în serviciul său. Dumnezeu nu S'a schimbat. Făgăduința pe care a dat-o poporului Său din trecut, se va dovedi și azi în activitatea credincioasă a fiecărui colportor predat lui Dumnezeu: „Iată, Eu trimet un înger înaintea ta, ca să te ocrotească pe drum, și să te ducă în locul pe care l-a pregătit“. 2 Moise 23, 20. Dela Apus și dela Răsărit, continuu ne vin rapoarte cari ne arată cum pregătește Dumnezeu calea, făcând inimile oamenilor primitoare de adevăr. Vor urma acum câteva experiențe din miile cari ar putea fi prezentate:

Din New-Jork

O femeie mi-a spus că ar fi văzut în vis o lume întunecoasă. Cu toata acestea, în mijlocul unui câmp luminat, a văzut un popor, ale cărui brațe erau toate înarmate cu o carte: Biblia. Bărbatul ei mi-a vorbit în felul următor: „Bucuroși am cumpăra această carte și la fel de bucuroși am dori să aparținem acelu popor, care se afla în lumină“. Aceste suflete, cum și un alt număr de familii din împrejurimi, țin acum Sabatul.

Din Ungaria

„Știu ce doriți să-mi prezentați“, zise o doamnă către un colportor, care bătuse la ușa ei, „aveți o carte în geanta Dvs. Știu aceasta, căci într'un vis, pe care l-am avut astă noapte, v'am văzut cu o geantă ce conținea o carte“.

Din Kanada

„In visul meu v'am văzut venind cu această carte, și deci aș dori să o cumpăr“; acestea erau cuvintele pe cari le adresă un bărbat unui colportor. „Dar în visul pe care l-am avut, purtați cu Dvs. un carnețel mic pentru notițe, în care ați scris ceva. Ce fel de carnet este acela?“ „Iată carnețelul“, răspunse colportorul, scoțând din buzunar carnetul de comenzi, în cari se aflau și mici cataloage tipărite. „Eu îmmânez fiecărui cumpărător un astfel de catalog semnat, pentru ca să posede în felul acesta o garanție că va primi exact cartea pe care a comandat-o“.

Din Elveția germană

Fratele Dürst, care este colportor în cantonul Graubünden, veni la o casă unde o doamnă se arătă foarte binevoitoare și îl primi imediat. Apoi ea îi raportă că ar fi văzut în vis un colportor care i se prezentă. După acel vis, ea a rămas ferm convinsă că va veni cineva în curând cu o solie dela Dumnezeu, pentru ea. Ea ar fi auzit de asemenea o voce care o avertiză de a nu mai rămâne membră în armata de salvare, deoarece nu acesta este drumul care conduce la vieța veșnică. Tot această

voce i-a mai spus ca să primească și să trăiască solia.

În aceeași dimineață, această femeie se rugă Domnului ca să-i trimeată solul pe care ea îl văzuse în vis. Nu mult după această rugăciune, un colportor sună la poarta ei. Ea a fost foarte mirată de faptul că a trebuit să constate că înfățișarea cum și îmbrăcămintea acestui om erau tocmai cu cele arătate ei în vis.

Nu cred că ar mai fi necesar să amintim de fericirea femeiei cum și a colportorului, când au recunoscut în această experiență o nouă îndeplinire a rugăciunii. Domnul ascultă rugăciunile sufletelor sincere, cari tind după lumină. Această doamnă primește acum ore biblice, și sperăm că în curând se va alipi de Comunitatea noastră.

Din Italia

În timpul cursului de colportaj din Florența, din Ianuarie al anului trecut, una din surorile noastre colportoare ne-a istorisit că în urma difertelor greutăți nu știa dacă să mai activeze sau nu în lucrarea de colportaj. Într'una din seri, fiind din nou foarte neliniștită din cauza aceasta, a luat poziție hotărîtă față de această întrebare ce o frământa. Cu lacrimi în ochi, ea se luptă mai multe ore cu Dumnezeu în rugăciune, pentru ca să cunoască voința Sa. În noaptea următoare acestei lupte, ea se văzu într'un vis, într'una din străzile principale ale orașului. Dela o fereastră a etajului prim, o doamnă o rugă să-i aducă și ei o revistă din acelea din servietă. Câteva zile mai târziu, lucra pe strada aceasta. După ce a bătut la ușile etajelor de mai sus ale clădirii în care se afla, dar fără succes, sună la primul etaj. Doamna, care îi deschise ușa, o privi câteva secunde foarte mirată. Când a observat apoi servietea, i-a zis: „Dvs. îmi aduceți ‚L'Araldo della Verita' ‚Solul Adevărului'? Este tocmai scrierea pe care aș dori să o am“. Sora noastră era foarte surprinsă, recunoscând în acest moment pe doamna văzută de ea în vis. Dumnezeu pregătise inima acestei doamne, prin aceea că îi arătase într'un vis pe aceea care îi va aduce adevărul, cum și revista însăși. Experiența aceasta a hotărît-o și a convins-o pe sora noastră că trebuie să rămână și mai departe credincioasă lucrării și să urmeze chemării, iar fața ei strălucea de bucurie, pe când ne istorisea acestea în timpul cursului colportorilor.

O spălătoreasă sărmană a comandat odată o carte mare la unul din colportorii noștri, zicându-i: „Nu am bani, dar dacă vrea Dumnezeu ca să am această carte, atunci El îmi va veni în ajutor“. Când s'a prezentat apoi poștașul, pentru a-i livra cartea comandată, a fost primit cu cuvintele: „Azi dimineață nu am avut bani, dar cu două ore mai înainte, mi-a venit prin poștă un plic cu un cec în valoarea cărții Dvs., iar donatorul îmi este necunoscut“.

Chemarea lui Dumnezeu

Acela, care dorește să fie destoinic pentru lucrarea lui Dumnezeu, în Colportaj — lucrarea de evanghelizare cu cărți sau diferite scrieri — trebuie să fie absolut convins de faptul că îndeplinește serviciul pe care Dumnezeu vrea ca el să-l săvârșească. El trebuie să fi auzit, într'un fel sau altul, chemarea lui Dumnezeu, căreia i-a urmat.

Poziția lui Pavel. Fapte 9, 3—19

Pavel a recunoscut că Domnul era Acela care l-a chemat. Și, din rapoartele Scripturii reiese că s'a supus imediat voinței Domnului. El s'a lăsat condus și învățat de Spiritul lui Dumnezeu. Cetim apoi în Scriptură că a ajuns la **convingerea**: „Eu sunt dator și Grecilor și Barbarilor...” (Rom. 1, 14), și „Vai de mine dacă nu vestesc Evanghelia!” (1 Cor. 9, 16), iar acestea l-au condus la zelul său cel mare și la **statornicia** sa în lucrare. Nicio piedecă nu l-a putut reține pe apostolul Pavel dela activitatea sa. Pleca și se întorcea, predica cu putere, și tot el a putut să aducă la Hristos, în puțini ani, multe suflete, întemeind Comunități înfloritoare. Pentru ce acest entuziasm neobosit? El posedă o profundă înțelegere a iubirii Mântuitorului; de aceea în tot timpul vieții sale el nu a avut decât o singură țintă: să predice pe Isus Hristos, „căci iubirea lui Hristos mă strânge...”, zise el într'o scrisoare a sa către Corinteni (2 Cor. 5, 14).

Chiar și în greutățile cele mai mari, apostolul Pavel posedă o **bucurie sufletească**. Priviți-l în închisoare. Ce făcea? El scria scrisori minunate, pentru a încuraja pe creștini: „Bucurați-vă în Domnul întotdeauna! Și din nou spun: bucurați-vă!” O mare putere izvorăște din aceste scrisori. În suferințele cele mai grozave el își păstră buna dispoziție, deoarece se afla în serviciul lui Dumnezeu. El învățase să-și pună cu totul încrederea în Maestrul său.

Să-l însoțim în călătoria sa ca prizonier, spre Roma. Vaporul se afla în primejdie de a se scufunda. Toți călătorii ceilalți se găseau într'o teamă de moarte, deoarece în fiecare moment vasul putea să se scufunde. De multă vreme nu mai aveau ce să mănânce. Ce făcu însă apostolul Pavel? Se ridică și se adresă la toți cari se aflau pe vas, spre a-i încuraja. Fapte 27, 22. „Acum vă sfătuiesc să fiți cu voie bună, pentru că niciunul din voi nu va pieri”. Și aici îl vedem pe apostolul Pavel lucrând printre oameni plin de încredere în Dumnezeu și plin de credință.

Poziția lui Iona. Iona 1, 1. 3.

„Cuvântul Domnului a vorbit lui Iona... Și Iona s'a sculat să fugă la Tars, departe de fața Domnului”. Datoria la care îl chemase pe el Dom-

nul, nu-i convenea. Ea îi părea prea obositoare și primejdioasă. El își astupă urechile față de chemarea lui Dumnezeu, și se îmbarcă pe primul vas care veni, pentru a fugi din calea datoriei sale. De nimic altceva el nu întreba „ce” și „cum”, numai să nu fi fost lucrarea la care îl chema Domnul. Sărmanul Iona, el nu cunoștea bucuria pe care o cunoștea apostolul Pavel, aceea care este adusă ca rezultat în urma lucrării; el nu ajunsese la cunoștința temeinică a însemnătății lucrării și binecuvântării bogate a ei. Avu loc o mare furtună, și vânturi puternice se ridicară; vasul se afla în primejdie de a suferi naufragiu. Toți cari se aflau în vas, strigau de teamă la zeei lor. Ce făcea însă Iona, care cunoștea pe viul Dumnezeu? Singur el nu se ruga. Nu putea să se roage. Se retrase în partea de jos a vasului, și stătu ascuns acolo. Un păgân, stăpânul vaporului, a trebuit să-i dea sfatul de a se ruga Dumnezeului său. Ce umilință! Ce vădită deosebire este între poziția luată de apostolul Pavel și aceea luată de Iona față de cei cari călătoreau împreună cu el, atunci când se aflau în primejdie. Primul urmasse chemarea lui Dumnezeu, iar celălalt preferase să urmeze drumul său. Pavel și Iona au fost încercați. Primul, care era prizonier, cu toate acestea liber în conștiința sa, debarcă în mod minunat pe Insula Malta; el era un martor credincios pentru Dumnezeu, și prin el mulți au fost salvați. Celălalt, în realitate un om liber, dar prizonier prin conștiința sa, pregăti lucrării lui Dumnezeu desonore și ajunse în cele din urmă în pânțele peștelui acela mare; o pedeapsă puțin plăcută, dar necesară, pentru Iona cel fricos. Spre norocul său, chemarea Domnului îi fu din nou adresată.

Lucrarea de colportaj și noi

Domnul nu lasă să se adreseze aceeași chemare la toți. Că toți creștinii sunt însă chemați la o comună vestire a soliei, reiese foarte clar din Cuvântul lui Dumnezeu. Nu toți trebuie să fie colportori. Pentru a putea activa continuu în lucrarea de colportaj, e nevoie de următoarele:

1. Să avem convingerea că Dumnezeu ne cheamă la aceasta; sora White spune: „Lucrarea de colportaj este activitatea pe care ar trebui să o îndeplinească poporul lui Dumnezeu în timpul de față, după voința Sa”.

2. Să avem dorința sinceră și zeloasă de a ne consacra timpul în vederea răspândirii scrierilor noastre cari conțin solia.

3. Să ne bucurăm de o sănătate deplină. De asemenea trebuie să posedăm unele calități pentru lucrarea de evanghelizare cu cărți și reviste.

Dacă lucrarea de colportaj este săvârșită cu un adevărat spirit misionar, ea va desvolta și va întări viața spirituală. Colportorul învață să se roage, să se încreadă în Dumnezeu și să crească în credință. Lucrarea de colportaj îi oferă ocazia

de a se obișnui repede cu oamenii și de a-și însuși darul de a pătrunde și de a se concentra, precum și calitatea de a rosti cuvântul potrivit la timpul potrivit. Colportorul își face obișnuința de a avea mereu o față zămbitoare, care dă pe față un spirit voios și o mulțumire deplină. Pentru că lucrarea aceasta ține pe colportor continuu în aer curat și pentru că el aleargă mult, așa încât are continuu mișcarea necesară corpului, sănătatea sa, în general, este mai bună decât aceea a unui om care trebuie să șadă, care de exemplu trebuie să lucreze într'un atelier sau într'un birou.

Profetul Isaia lămurește: „Ferice de voi cari semănați, pretutindeni, de-a-lungul apelor”. Isaia 32, 20.

Aceia cari vor fi lucrat cu credincioșie în această lucrare, ce cere stăruință și abnegație, și aceia cari, prin influența lor, cât și prin cărțile bune pe cari au avut posibilitatea să le distribuie la mii de familii, au devenit o binecuvântare pentru mulți fără a mai vorbi despre aceia cari au fost salvați prin ei, vor auzi cândva, la ziua de apoi, din gura Maestrului, cuvintele: „Vino, slugă bună și credincioasă”.

G. Desmet

Mărturii prețioase

Din mulțimea interesantelor mărturii ale colportorilor noștri în ce privește lucrarea de colportaj, vom reda câteva:

„Domnul mi-a făcut cunoscut adevărul printr'un colportor, care și până azi lucrează în această lucrare de primul rang. Iubesc această lucrare, pentru că, timp de zece ani de când colportez, am simțit pe Dumnezeu foarte aproape și am făcut multe experiențe cu El. În acest timp am lucrat cu multe suflete, cari se bucură azi în același adevăr ca și mine. Când Domnul m'a chemat la această lucrare, am făcut vot că, atâta timp cât El îmi va da sănătate și cele necesare pentru viața aceasta, voi rămâne credincios acestei lucrări. Până astăzi Domnul m'a ajutat și voesc să-I servesc toată viața”.

„Eu cred că prin lucrarea de colportaj se îndeplinește cea mai mare parte din solia îngerului al treilea. Colportorul este barca de salvare pentru lumea naufragiată în apele păcatului. Iubesc această lucrare fiindcă este rânduită de Dumnezeu ca să lucrăm pentru cauza împărăției Sale. Din experiențele făcute în această lucrare am văzut purtarea de grijă a lui Dumnezeu față de solii Săi trimiși în lume”.

Eu cred că o zi în colportaj face mai mult ca o mie în altă parte. De această lucrare depinde mântuirea a mii de suflete. Iubesc colportajul fiindcă este cea mai frumoasă școală a vieții, plină de experiențe întăritoare și multe binecuvântări. Dorește cineva să capete curaj? Să vină la col-

portaj! Ferice de tânărul adventist care se înrolează în această mare și frumoasă lucrare. El va primi cele mai bune calități, necesare unui creștin și a lui va fi împărăția cerurilor.

„Eu am cunoscut adevărul dela un colportor. Cred că făcând așa cum cere Domnul, prin această lucrare dăm oamenilor să guste din roadele Canaanului ceresc. Numai lucrând în colportaj am putut câștiga multe calități, cari se cer unui creștin”.

„Cred că lucrarea de colportaj este cuprinsă în planul lui Dumnezeu pentru salvarea omenirii, și o împlinire a profeției. Isa. 6. 8. 9. și Ier. 16, 16. Iubesc această lucrare pentru că Domnul m'a chemat prin această lucrare și pentru această lucrare. Activând în lucrarea aceasta am făcut multe experiențe și m'am deprins cu suferințele. În timp de 8 ani, Domnul mi-a ajutat să pot vedea 20 de suflete câștigate prin această lucrare pentru adevăr”.

„Lucrarea de colportaj a contribuit în mare parte la întărirea și lămurirea credinței mele față de această solie și în Domnul. Aci am învățat să cunosc pe oameni mai deaproape și felul cum pot fi câștigate inimile pentru scopuri mai înalte. Cea mai mare bucurie în viața mea a fost văzând sufletele câștigate prin colportaj pentru împărăția lui Dumnezeu”.

Fie ca aceste mărturii să îndemne pe cât mai mulți a se angaja în această frumoasă și binecuvântată lucrare de ducere a soliei lui Dumnezeu oamenilor din casă în casă prin scrieri.

N. Gheorghită

Valuri de influență

„Lucrurile acestea cari pentru mine erau câștiguri, le-am socotit ca o pierdere din pricina lui Hristos”. Foarte probabil numele lui Saul din Tars nu ar fi fost niciodată înscris în paginile istoriei dacă el s'ar fi împotrivit viziunii cerești. Datorită faptului că el a știut să aprecieze în adevărata lor valoare lucrurile spirituale, și fiindcă a sacrificat toate avantajele pământești și și-a consacrat toată ființa sa pe altarul servirii, a putut deveni marele apostol a cărui influență a răsturnat lumea veche, s'a mărit în raport cu secolele, s'a întins până la marginile pământului și va străbate veacurile veșniciei.

După exemplul lui Pavel colportorul este chemat să aleagă o viață de abnegație. El nu-și are locul printre personalitățile mari din lumea aceasta. Sarcina sa umilă este deseori descurajatoare din pricina greutăților și oboselilor cari o însoțesc, a indiferenței, a împotrivirii, văzând prigoana căreia trebuie să dea piept spre a împlini o însărcinare care deseori pare a fi nerodnică.

Fără îndoială de aceea atâția frați și surori

se desinteresează de lucrarea aceasta și preferă să rămână la ocupațiile lor pământești, când ar putea să găsească în colportaj o ocazie minunată de a-și preda viața lui Dumnezeu în scopul de a aduce unei lumi ce se clatină la marginea prăpastiei, ultima chemare a iubirii mântuitoare. Și totuși nimeni nu poate măsura influența lucrării noastre cu literatura: „Niciodată nu vom prețui deajuns colportajul, căci fără de el multe persoane nu ar fi putut niciodată să audă avertizarea solemnă“. — „Colportorul ca Evanghelist“.

Roadele indirecte și îndepărtate ale acestor lucrări sunt de multe ori cu mult mai mari decât rezultatele imediate. Acum câțiva ani un Anamit interesat prin cele ce auzise la conferințele noastre dela Paris, trimise câteva din tractatele noastre în patria sa. Porțile Anamului erau închise față de misionarii noștri cari ajungeau în Indochina. Dar aceste legi existente nu împiedecară deloc intrarea publicațiilor noastre. Adevărul ce se găsea în aceste pagini își făcu lucrarea sa în inima unei tinere Anamite care în scurtă vreme deveni un stâlp al lucrării noastre născându-se în regiunile închise din cuprinsul țării șase sute de persoane au început să țină Sabatul și cer un evanghelist. Unul dintre tinerii noștri lucrători francezi trebuie să plece curând pentru a se îngriji de acest seceriș plin de făgăduinți, produs de rodnică sămânță a tipăriturilor noastre.

Un ofițer de marină ridică într-o zi o bucată de jurnal ce fusese rupt și aruncat pe puntea vasului. Curios de cele cetite, el se interesă de căpitanul vasului care îi dădu scrierea ce-i fusese vândută de unul din colportorii noștri. Câștigat la adevăr tânărul ofițer își dădu demisia imediat ce ajunsese în portul Liverpool și renunță la cariera sa pentru a se alătura poporului lui Dumnezeu. El stăruie în colportaj cu toate că avu la început de întâmpinat greutăți. Mai târziu a fost trimis ca pionier misionar în arhipelagul Pacific. Cunoștințele sale marinărești i-au fost de un foarte mare serviciu în periculoasele sale călătorii printre bancurile de corali cari fac atât de greoaie ajungerea la aceste insule. Credința și curajul său au făcut din el unealta lui Dumnezeu pentru a ajunge la aceste populații canibale cărora le-a consacrat mai bine de treizeci de ani de activitate binecuvântată. O schimbare minunată a avut loc în aceste mii de vieții și în întregile arhipelaguri ca rod al lucrării sale. Am avut privilegiul să călătoresc cu acest frate și să aud de pe buzele sale istoria convertirii lui și a lucrurile minunate pe cari Dumnezeu le-a săvârșit prin slaba sa persoană. Colportorul care a răspândit aceste reviste pe vas și a vândut o carte căpitanului poate că niciodată nu a cunoscut rezultatele lucrării sale. Dar numai datorită lui ofițerul de marină a devenit misionarul Jones cunoscut printre noi sub numele „apostolul mărilor Sudului“. Dacă acest

colportor ar fi îndurat o viață întreagă de suferințe pentru a obține acest rezultat, oare truda sa nu ar fi fost astfel răsplătită?

La începutul secolului un elev colportor vându una din cărțile noastre mari unei familii belgiene din Statele Unite. Când și-a dat seama de natura scrierii, cumpărătorii, persoane foarte legate de biserica romano-catolică, hotărîră să se scape de ea cât mai repede și de aceea o trimiseră împreună cu alte lucruri de Crăciun la părinții lor din Belgia. Noul stăpân al cărții, de asemenea un catolic înfocat, interzise familiei să citească această carte. Dar fiul său de 14 ani, furisându-se de supravegherea părintească, găsi adevărul în paginile oprite. Hotărît să păzească Sabatul, el fu alungat din căminul părintesc. Acest tânăr a devenit mai târziu misionarul D. E. Delhove, unul din pionierii noștri din Congo Belgian. El este întemeietorul multor stațiuni înfloritoare. Mii de suflete de negri, schimbați prin puterea soliei dau mărturie despre activitatea lui. Cartea vândută cu mulți ani în urmă într-o țară îndepărtată astăzi produce un seceriș îmbelșugat în inima întunecatei Africe. Oare acest elev și-a pierdut timpul? Oare străduințele lui nu sunt răsplătite din belșug?

Umilul colportor care a vândut cu mulți ani în urmă o carte unui domn de treizeci de ani nu se gândea cătuși de puțin la urmările străduințelor sale. Bărbatul acela a primit adevărul și a fost trimis ca misionar în America de Sud. El este fratele F. A. Stahl, apostolul indienilor. El a fost întemeietorul misiunii în țara incașilor, unde acum avem un număr de 10.000 de membri. Apoi el a fost unealta de care S'a servit Dumnezeu pentru a ajunge la întinsele păduri nestrăbătute ale Amazonului, în cari nu pătrunsese niciun alb înaintea lui. Milioane de Indieni protivnici, sclavi ai faptelor urite și ai decăderilor păgânismului trăiesc în aceste regiuni cari au fost multă vreme necunoscute și cu totul deosebite de restul lumii. Cu prețul vieții sale fratele Stahl ajunsese exploratorul lor. Dumnezeu ocroti pe servul Său și într'un chip minunat deschise porțile înaintea lui. Numeroase căminuri de lumină strălucesc acum în aceste păduri de nepătruns. Fratele Stahl împreună cu conclucrătorii săi duc fără încetare mai departe lucrarea lor plină de iubire. La începutul acestei lucrări imense găsim pe solul lui Dumnezeu care duce cartea din casă în casă. Fraților, oare aceasta nu prețuește truda depusă?

Fratele Watson, fostul președinte al Conferinței Generale, a fost câștigat printr'o carte. Am putea întocmi o listă întreagă cuprinzând o mulțime dintre cei mai buni lucrători ai mișcării advente cari au fost aduși la cunoașterea soliei prin publicațiile noastre, fără să mai vorbim de miile dintre membrii credincioși ai Comunităților noastre.

Cine poate socoti urmările activității solilor cărții? Piatra aruncată în apă produce cercuri din ce în ce mai mari, dar efectul slăbește în raport cu distanța, pentru ca în cele din urmă să dispară cu totul. Lucrurile se produc contrar când este vorba de colportorul consacrat și de publicațiile pe cari le răspândește. Odată cu timpul și distanța influența lui crește, se înmulțește și produce valuri mereu mult mai adânci și mult mai puternice pe oceanul vieții. Aceste valuri împing repede corabia soliei și sufletele mântuite către țărmurile cerești.

Ne rămâne puțin timp pentru a lucra. Orizontul este întunecat și amenințător. Furtuna se anunță grozavă. „Ea vine ca o pustiire dela Atotputernicul”. Până când vom mai dormi noi nepăsându-ne de lumea care piere? „Colportorii Evangheliei vor fi întrebuițați ca vânători și ca pescari pentru sufletele oamenilor”. Oare Mântuitorul va apela și va aștepta în zadar?

În curând vom ajunge la portul veșniciei. Numai atunci după viața sa de lupte și sacrificii va vedea colportorul toate rezultatele străduințelor sale. Atunci va înțelege pe deplin măreția și gloria chemării sale. O mulțumire deplină îi va cuprinde sufletul când ochii lui vor contempla printre mulțimea celor răscumpărați roadele multiple ale lucrării sale plină de iubire. Atunci când va primi din mâna Mântuitorului cununa scilpitoare de stele, atunci când urechile sale încântate vor auzi cuvintele melodioase ale lui Isus: „Bine slugă bună și credincioasă, ai fost credincios în puține, îți voi încredința multe”, el se va simți pe deplin răsplătit. Cu inima plină peste măsură de cântece de recunoștință el va intra în bucuria și odihna Domnului său.

„Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu învărtoșați inimile voastre”.

F. Charpiot

RAPORTUL

cele de a cincea Adunare Generală a Uniunii Adventiștilor de Ziua Șaptea din România

ținută la București dela 16—20 Septembrie, 1936

Prima ședință administrativă

Miercuri 16 Septembrie 1936.

Ședința s'a deschis la orele 15, cu cântarea „Cetate tare-i Dumnezeu”, și cu rugăciunea făcută de fr. Șt. Demetrescu.

Fr. Florea, Președintele Uniunii Române, după ce spune câteva cuvinte de introducere, declară sesiunea deschisă, apoi urmează apelul delegaților prezentați de Conferințe, după cum urmează:

Conf. Muntenia Vest	40 delegați
„ Banat	18 „
„ Transilvania	23 „
„ Moldova Sud	15 „
„ Muntenia Est	18 „
„ Moldova Nord	19 „
Uniunea	7 „
Total	140 „

După citirea apelului delegaților, Președintele Uniunii Române transmite în numele Adunării Generale simțimintele noastre de îndurerare familiilor: C. Florescu, Predicator în Conf. Moldova Sud, C. Darie, Lucrător Biblic în Conferința Moldova Nord, P. Mocușan, Secretar-Cassier în Conf. Transilvania, cari au fost conlucrători cu noi în această lucrare și decedați în cursul celor patru ani trecuți.

Fratele Vlad Mocanu, Președintele Conf. Muntenia Vest spune câteva cuvinte de bun venit tuturor delegaților, rezumând totul în cuvintele: „Bine ați venit făuritori ai păcii!” În legătură cu aceasta citește și un text din Ps. 28, 11.

Președintele salută în numele Uniunii Române pe Fratele Branson dela Conferința Generală, care se găsește în trecere prin țara noastră spre Indii, apoi pe frații Olson, Brown și Charpiot dela Diviziunea Europeană de Sud.

Se dă citire din Curierul Misionar No. 5/936, în care sunt arătate hotărârile luate de către Conferința Generală, cu privire la alegerea diferitelor comitete, cari urmează să funcționeze în cursul Conferinței. Pentru a face propuneri cu privire la aceste comitete, se alege un comitet special constând dintr'un reprezentant al Conferinței Generale sau al Diviziunii, cum și din trei reprezentanți din fiecare Conferință.

Președintele acestui comitet este reprezentantul Conferinței Generale sau al Diviziunii. Reprezentanții Conferințelor în acest comitet special, vor fi aleși de delegații lor respectivi.

Această recomandare a fost primită în unanimitate de voturi.

În conformitate cu această hotărîre, Președinții Conferințelor se întrunesc cu delegații Conferințelor respective, spre a alege câte trei delegați pentru acest comitet special.

În urma acestor alegeri s'au propus următorii frați, cari să compună Comitetul special:

Președinte, A. V. Olson; V. Mocanu, Arsenie Duică. Șt. Ștefănescu, din partea Conf. Muntenia Vest; Mihail Manchen, Leon Bălan, Ilariu Voitcu, din partea Conf. Moldova Nord; P. P. Paulini, Gaspar Iosef, D. Irod, din partea Conf. Banat; C. Popescu, P. Păunescu, R. Seefried, din partea Conf. Muntenia Est; N. Alexe, D. Făurescu, C. Munteanu, din partea Conf. Moldova Sud; W. Steinmeier, Șt. Kelemen, V. Truppel, din partea Conf. Transilvania.

Comitetul fiind constituit s'a confirmat de către adunare și după aceea s'a retras spre deliberare.

Raportul statistic

O comparație între cele patru perioade arată creșterea în numărul membrilor Comunităților noastre, după, cum este arătat mai jos:

Perioada	Membri
1920 — 1923	4.534
1924 — 1927	7.944
1928 — 1931	12.022
1932 — 1935	15.752
1936 (30 Iunie)	16.090

Numărul membrilor la 30 Iunie 1936 este de 16.090 grupăți în 531 de Comunități.

Acest raport este primit cu unanimitate de voturi.

Fr. Branson își exprimă mulțumirea față de Dumnezeu pentru că și aci în România progresul realizat în câștigarea de suflete, este îmbucurător. Mai departe, dă ștutul ca pe viitor să ne ocupăm cât mai mult în educarea tinerilor noștri, potrivit principiilor Sfintei Scripturi, dându-le astfel o educație sănătoasă, pentru ca mai târziu să poată ocupa locurile celor cari azi sunt bătrâni.

Comitetul special terminându-și lucrările, prezintă următoarele propuneri:

Comitetul de numiri: A. V. Olson, Președinte; P. P. Paulini, P. H. Herman, C. Popescu, M. Manchen, N. Alexe și Vlad Mocanu ca membri.

Comitetul de acreditări: W. Branson Președinte; D. Florea, I. Gaspar, A. Duică, Leon Bălan ca membri.

Comitetul de hotărâri: F. Charpiot Președinte; W. Brown, I. Reit, N. Ghiorghită, M. Manea, V. Diaconescu, W. Steinmeier, D. Irod, I. Prevlitz, G. Rădoi, F. Ieremia, St. Ștefănescu, T. Coconcea, N. Voinea, Th. Konderth, R. Seefried, P. Ciocan, G. Bardan, I. Dengel, D. Făurescu, C. Ghețu.

Comitetul pentru Statute: Ștefan Demetrescu, P. P. Păunescu, P. P. Paulini, Șt. Kelemen, V. Truppel, V. Mocanu, P. Hermann.

Aceste propuneri se pun la vot și sunt primite cu unanimitate de voturi.

Departamentul școlii de Sabat

Fr. I. Reit, Secretarul acestui Departament prezintă o statistică despre dezvoltarea școlii de Sabat din întreaga Uniune. La 31 Decembrie 1935 au fost 523 școli de Sabat cu un număr de 22.076 de elevi. Darurile oferite în școala de Sabat la 31 Decembrie 1935, sunt de lei 1.559.738.

Raportul pus la vot este primit cu unanimitate de voturi.

Ședința se ridică la ora 18 cu cântarea No. 25 și cu rugăciunea făcută de fratele I. Reit.

A doua ședință administrativă

Joi 17 Septembrie 1936.

Ședința s'a deschis la ora 10.15 cu cântarea „O! Doamne Sfinte Prea Mărit!” și cu rugăciunea înălțată de fr. W. Steinmeier.

S'a dat cetire raportului din ședința precedentă, care fiind pus la vot s'a primit cu unanimitate de voturi.

Raportul casierului

Fr. A. Văcăreanu, Secretar-Cassier al Uniunii, dă cetire raportului financiar pe patru perioade de câte patru ani, din care s'au putut vedea, prin comparație, creșterile și scăderile dela daruri și zecimi, în cursul acestor patru perioade.

În ultimii patru ani, criza financiară a influențat și asupra Comunităților noastre, față de perioadele din trecut.

Fr. D. Florea în concluzie dă unele explicații, de ce avem diferite scăderi, arătând motivul — criza financiară. Dânsul, în numele Uniunii prezintă mulțumiri, pentru sacrificiile făcute, tuturor aceluia cari compun biserica și organizația noastră din România.

Comitetul de hotărâri prezintă o hotărâre în legătură cu acest raport:

HOTARIREA No. 1

Din rapoartele financiare prezentate cu ocazia acestei adunări quadriennale, am constat cu toții frumoasele progrese realizate în ultimul timp în această direcție, progres la care pe lângă ajutorul lui Dumnezeu, au contribuit și frații noștri conlucrători, slujbașii și membrii Comunităților noastre. Având în vedere acest lucru,

hotărîm

Să mulțumim tuturor fraților conlucrători, slujbași și membri ai Comunităților noastre pentru credincioșia dovedită în aducerea zecimii și darurilor în tezaurul Domnului. Cunoșcând binecuvântările ce decurg din împlinirea sinceră a datoriilor noastre față de Dumnezeu, rugăm tot odată să se stăruiască ca zecimea și darurile să fie aduse săptămânal în Comunitate.

Hotărârea de mai sus cât și raportul casierului, puse la vot au fost primite în unanimitate de voturi.

Raportul Cercului „Tabita“

Fr. I. Reit, Secretarul acestui Departament, arată mai întâiu că raportarea a început să se facă de abia dela 1934. Totuși, mulțumim lui Dumnezeu, că membrii noștri au o inimă darnică, sacrificând din aceea ce Dumnezeu le-a dat pentru ajutorarea fraților și surorilor noastre, cât și a semenilor în afară de biserica noastră. Raportul prezintă la 31 Decembrie 1935 un număr de 362.938 persoane ajutate, și un număr de 69.346 persoane ajutate în cazuri de boală.

După prezentarea raportului „Tabitei” fr. I. Reit prezintă raportul Misiunii Interne printr'un grafic detaliat după cum urmează:

STATISTICI

Anul	Număr. Memb.	Suflete câștig.	Proc. raportării
1932	13.200	764	39%
1933	14.205	1.415	68%
1934	15.262	1.082	74%
1935	15.906	1.298	63%

Standul Editurii noastre

LUCRAREA MISIONARA

	Lect. Biblice.	Vizite mis.	Pers. aduse Adunare.
1932	241.065	140.091	45.145
1933	419.900	226.521	72.914
1934	501.333	245.865	96.272
1935	469.531	162.141	91.018

	Rev. Vând.	Scris. Trin.	Pers. Ajut.	Trat. Făc.
1932	40.311	3.666	83.282	32.219
1933	72.483	9.052	205.108	57.526
1934	69.921	7.516	274.751	65.150
1935	62.056	6.321	201.087	56.364

SAPTAMANA MARE DE COLPORTAJ

Anul	Suma realizată din vânzarea lit.
1932	101.405.- lei
1933	41.734.- "
1934	47.955.- "
1935	82.965.- "
1936	271.149.- "

Raportul Misiunii Interne pus la vot este primit cu unanimitate de voturi.

La ora 12 ședința administrativă se ridică, cu cântarea No. 9 și o rugăciune.

A treia ședință administrativă

Joi 17 Septembrie 1936, p. m.

Ședința s'a deschis la ora 16,45 cu cântarea „Zori deci că vine noaptea” și cu rugăciunea înălțată de fr. Șt. Deme-trescu.

Standul „Institutului Biblic” Brașov-Stupini

Comitetul de hotărâri prezintă adunării următoarele hotărâri:

HOTARIREA No. 2.

Având în vedere sprijinul și bogatele binecuvântări pe cari bunul Dumnezeu le-a revărsat asupra noastră în ultimii patru ani trecuți dându-ne sănătate, păstrându-ne în credință și trecându-ne cu bine prin timpul de greutate și criză, ajutându-ne să câștigăm și alte suflete pentru Împărăția Sa, hotărîm:

Să-I mulțumim din profunzimea inimilor noastre și cu această ocazie ne consacram din nou pe altarul Lui pentru viitor.

HOTARIREA No. 3.

Având în vedere faptul că iubiiții noștri frați dela conducerea Conferinței Generale și Diviziunea Europeană de Sud au stat alături de noi cu sfaturile lor în ultimii patru ani, hotărîm:

Să le mulțumim în mod călduros, rugând pe Atotputernicul Dumnezeu să-i binecuvinteze cu sănătate și spiritul Său Sfânt, și rugându-i să transmită din partea acestei adunări quadriennale salutul nostru frățesc și celorlalți frați.

HOTARIREA No. 4.

Având în vedere drepturile și datoriile noastre cetățenești, ne simțim îndemnați să adresăm mulțumirile noastre față de înaltele Autorități pentru libertatea și liniștea asigurată exercitării cultului nostru, potrivit legilor Țării și să le asigurăm de devotamentul și supunerea noastră cetățenească. În acest scop hotărîm trimiterea următoarelor telegrame:

Majestății Sale Regelui Carol II București.

„Cetățenii Români de confesiune evanghelică a Adventiștilor de Ziua Șaptea, din toate naționalitățile Țării, adunați în congres quadrienal în București, înalță ca totdeauna rugăciuni călduroase la Dumnezeu pentru sănătatea și îndelunga domnie a M. Voastre și pentru binele și prosperitatea Patriei Române și prezintă prin noi M. Voastre asigurarea profunderului devotament, pentru Tron și Țară. Trăiască Regele Carol III Trăiască Marele Voievod Mihail! Trăiască Dinastia!

Președinte,

D. Florea

Secretar,

V. Diaconescu

Telegramă către Excelenta Sa Primul Ministru și Domniile Miniștri de Interne și Culte cu următorul cuprins:

„Cetățenii Români de confesiune evanghelică a Adventiștilor de Ziua Șaptea, din toate naționalitățile Țării, adunați în congres quadrienal în București, prezintă prin noi Domniei Voastre omagii respectuoase și asigurarea că libertățile Constituționale de exercitarea cultului și de predicarea Evangheliei le folosim numai întru formarea noastră și a altora, ca buni credincioși și pașnici cetățeni, căutând numai binele Țării, așa cum ne învață Cuvântul lui Dumnezeu”.

Cu simțiminte de profundă recunoștință pentru garantarea și față de noi a libertății și protecției din partea Înaltului Guvern. Vă asigurăm de tot devotamentul nostru cetățenească”.

Președinte,

D. Florea

Secretar,

V. Diaconescu

Telegramă către Domnul Ministru al Instrucțiunii Publice:

„Cetățenii Români de confesiune evanghelică a Adventiștilor de Ziua Șaptea, din toate naționalitățile Țării, adunați în congres quadrienal în București, prezintă prin noi Domniei Voastre omagii respectuoase și asigurarea că, apreciind opera desăvârșită de Domnia Voastră prin școală pentru luminarea sufletului românesc, noi înșine folosim libertatea de cult și de predicare a Evangheliei, numai pentru a lucra cu efecte apreciable la moralizarea poporului prin Evanghelie și la realizarea armoniei și păcii sociale în Țara noastră.

Cu simțiminte de profund respect, Vă prezentăm Domnului Ministru asigurarea întregului nostru devotament”.

Președinte,

D. FLOREA

Secretar,

V. DIACONESCU

La votarea hotărîrii de a se trimite o telegramă M. S. Regelui Carol II, toată Adunarea se ridică în picioare.

Secretarul *Comitetului de numiri* prezintă și el propunerea acestui Comitet, care s'a întrunit în zilele de 16—17 Septembrie 1936, însă înainte de a se ceti aceste propuneri fr. Olson, Președintele Diviziunii Sud Europene, dă câteva lămuriri asupra serviciilor fr. A. Văcăreanu. Dânsul a fost Director la Casa de Editură, la Soc. „Cuvântul Evangheliei”, Secțiunea de clădiri, și Secretar la Uniunea Română. Având prea multe servicii pe cari un om singur nu le poate face, se va ceti astfel un alt nume în locul fr. A. Văcăreanu. Apoi fr. Olson amintește și faptul că fr. Șt. Demetrescu a rămas mai mult de opt ani în același post la Uniune, și întrucât aceasta nu corespunde regulilor noastre, se va auzi și în locul dânsului un alt nume.

Comitetul de numiri face următoarele propuneri:

Președinte al Uniunii: D. Florea.

Secretar și Casier al Uniunii: Gh. Stănică.

Secretar la Depart. M. I.; M. V.; și Șc. S.: I. Reit.

Secretar la Depart. Publicațiilor: N. Ghiorghită.

Secretar la Depart. Libertății Culturii: V. Diaconescu.

Comitetul Uniunii: D. Florea, G. Stănică, I. Reit, N. Ghiorghită, V. Diaconescu, V. Mocanu, C. Popescu, N. Alexe, M. Manchen, P. Paulini, P. Hermann, M. Manea, Șt. Demetrescu, A. Văcăreanu, I. Drăgușin.

După ce s'a cetit de trei ori această listă cu propunerea făcută din partea Comitetului de numiri, toți delegații votează în bloc aceste propuneri în unanimitate.

Fr. I. Reit, Secretarul celor trei Departamente, dă un raport asupra Depart. Mis. Voluntari, al căror număr era în Ianuarie 1936 de 14.215 tineri și copii.

Comitetul de hotărîri prezintă, în legătură cu aceasta,

HOTARIREA NO. 5.

Având în vedere influențele stricacioase ale veacului nostru, cari primejdiesc viața morală a tineretului nostru și pentru a-i feri de aceasta,

HOTARIM

1. Ținerea de adunări districtuale pentru tineret.
2. Predicatorii și părinții să conlucreze împreună la ridicarea nivelului moral al tineretului.

3. Cunosând spiritul de întrecere al tineretului de azi, să îndrumăm aceste tendințe spre virtuțile creștine: Simplitatea în îmbrăcăminte, credincioșie, lucrarea de salvare a sufletelor, cultivarea și dezvoltarea simțurilor curate.

Raportul Misionarilor Voluntari cât și Hotărîrea au fost primite cu unanimitate de voturi.

Ședința se ridică cu cântarea No. 189 și cu rugăciunea rostită de fr. G. Dașoveanu.

A patra ședință administrativă

Vineri 18 Septembrie 1936.

Ședința se deschide la ora 10.30 cu cântarea „Lucrarea Doamne este a Ta” și cu rugăciunea rostită de fr. R. Kestner.

Fr. G. Stănică, Secretarul Uniunii citește raportul ședinței precedente, care propus pentru primire este votat în unanimitate.

Școala Misionară

Fr. M. Manea, Directorul Institutului Biblic Brașov, prezintă raportul acestui Institut din care se poate vedea că Dumnezeu a binecuvântat în mod bogat această instituție, spre binele lucrării din Uniunea noastră. În legătură cu acest raport Comitetul de hotărîri prezintă

HOTARIREA No. 6.

Având în vedere că lucrarea de educație s'a dovedit de mult folos în propășirea lucrării de evanghelizare, hotărîm

Să sprijinim și pe viitor această ramură a lucrării, îndemnând pe tinerii merițiși să meargă la Școala Misionară din Brașov, unde se pot pregăti pentru lucrarea lui Dumnezeu.

HOTARIREA No. 7.

Având în vedere că lucrarea de educație necesită un larg sprijin din partea tuturor coreligionarilor noștri, atât pentru Școala Misionară cât și pentru școlile primare, hotărîm

Standul Cercului „Tabita” București-Labirint

Să aducem la îndeplinire în toate Comunitățile noastre, hotărîrea luată și în trecut pentru realizarea fondului de educație — contribuind în mod regulat cu cel puțin un leu pe săptămână.

Această sumă să fie colectată într'un plic separat, odată cu colecta obișnuită din școala de Sabat.

Fr. N. Ghiorghită, Secretarul Departamentului Publicațiilor prezintă și el raportul acestui departament.

Comitetul de hotărîri prezintă o hotărîre în legătură cu lucrarea de colportaj:

HOTARIREA No. 8.

Fiindcă lucrarea de colportaj s'a dovedit și în ultimii patru ani un mijoc binecuvântat pentru vestirea Evangheliei și Educației,

hotărîm

Să aducem mulțumiri fraților noștri colportori — evangheliști, și să-i rugăm ca și pe viitor să continue cu și mai mult zel și curaj această lucrare.

Rugăm de asemenea pe frații predicatori și slujbași ai Comunității ca și mai departe să îndemne pe tinerii destoinici a se angaja în această lucrare misionară de primul rang.

Toate hotărîrile de mai sus cât și rapoartele prezentate de fr. M. Manea și fr. N. Ghiorghită s'au primit cu unanimitate de voturi.

Ședința Administrativă s'a închis cu cântarea 76 și cu rugăciunea făcută de fr. N. Arcaliefsky.

A cincia ședință administrativă

Vineri 18 Septembrie 1936, p. m.

Ședința s'a deschis la ora 16.45 cu cântarea „Tatăl nostru Cel din Ceruri” iar rugăciunea a fost rostită de fr. Popov.

Fr. Secretar a dat cetire raportului ședinței administrative

din ora precedentă, care în urma propunerii făcute a fost primit cu unanimitate de voturi.

Comitetul de acreditări prezintă următorul raport: Ca slujbași ai Uniunii pentru a îndeplini serviciile pentru cari au fost aleși:

Ca predicatori: D. Florea, Șt. Demetrescu, I. Reit, D. Bădescu.

Ca predicatori ajutori: V. Diaconescu, A. Văcăreanu, V. Florescu, N. Ghiorghiță.

Ca lucrători misionari: G. Stănică, C. Alexe, Șt. Albulescu.

Pentru întărirea prin binecuvântare după recomandafia comitetului Uniunii: Fr. M. Manea.

Pentru întărirea prin binecuvântare după recomandafia Conferințelor, următorii frați:

Conferința Muntenia Vest: Victor Georgescu, Gh. Baciu, Ioan Șolea, Ilie Tachici.

Conferința Banat-Crișana: Rad Zinove, Daniel Farcaș.

Conferința Moldova de Sud: Ioan Prevlitz, Ioan Danțoș.

Propunerile comitetelor au fost primite cu unanimitate de voturi.

Comitetul de hotăriri prezintă mai departe hotăririle sale:

HOTARIREA No. 9.

Deoarece ocaziile pentru lucrarea evanghelică n'au fost niciodată mai mari și perspectivele de a salva sufletele n'au fost niciodată mai strălucite ca astăzi, și pentru a elibera pe predicatorii noștri de lucrurile mărunte din Comunitate, pentru ca astfel ei să poată folosi timpul în câștigarea de suflete, hotărîm

1. Să ținem adunări cu slujbașii Comunităților, pentru a li se explica datoriile și pentru a așeza sarcina purtării de grijă, pentru Comunitățile locale pe slujbașii respectivi ai Comunității.

2. Să pregătim pe instructorii școlii de Sabat, pentru a deveni conștienți, că și ei sunt păstori grupelor lor, trebuind să vegheze asupra sufletelor ce li s'au încredințat, ca unii cari vor trebui să dea socoteală de ele. Ebrei 13, 17.

HOTARIREA No. 10.

Deoarece viitoarele lecțiuni ale școlii de Sabat timp de un an și jumătate vor prezenta doctrina soliei noastre, hotărîm:

1. Să adoptăm planul Conferinței Generale de a încuraja pe fiecare membru să țină săptămânal această lecțiune a școlii de Sabat, ca lectură biblică împreună cu vecinii și cunoscuții lor.

Standul Cercului „Tabita” București Olimp

2. Să rugăm casa noastră de Editură să tipărească broșura: „Cum se țin lecturi biblice”, așa încât să putem instrui pe membrii noștri cum ar putea să aibă un mai mare succes în vestirea adevărului între vecinii și cunoscuții lor.

HOTARIREA No. 11.

Deoarece școala de Sabat s'a dovedit mijlocul cel mai bun pentru studiul Bibliei, pentru creșterea și păstrarea membrilor noștri în credința adevărului, hotărîm:

1. Studiarea zilnică a lecțiilor școlii de Sabat.

2. Frecventarea regulată și punctuală a școlii de Sabat.

3. Organizarea în toate Comunitățile de școli de Sabat pentru copii, unde părinții să-și aducă copiii la Hristos, prin școala de Sabat.

4. Organizarea de cursuri speciale pe districte pentru formare instructorilor necesari școlilor de Sabat a copiilor.

HOTARIREA No. 12.

Având în vedere mizeria și suferința care s'a abătut în ultimul timp asupra omenirii, și conform sfaturilor și exemplor biblice, cari ne învață să venim în ajutorul celor în nevoi, hotărîm:

Să organizăm în toate Comunitățile noastre asociația de binefacere „Tabita”, care împreună cu serviciul diaconiei să extindă lucrarea de ajutoare în cercuri cât mai largi, atât în Comunitate cât și în afară.

HOTARIREA No. 13.

Având în vedere marile faloase aduse lucrării lui Dumnezeu, prin răspândirea scrierilor cu conținut religios, cunoscând de asemeni binecuvântările ce pot primi cei cari participă la această lucrare, precum și folosul sufletesc real obținut de cei cari citesc literatura, ca și sprijinirea lucrării misionare între păgâni, hotărîm:

Să invităm călduros pe toți membrii Comunităților noastre să ia parte activă la Săptămâna Mare de Colportaj, Campania de Toamnă și la orice ocazie oferită.

Delegații în semn de recunoștință au primit toate aceste hotăriri prin ridicarea în picioare.

Ședința s'a închis la ora 17.30 cu cântarea No. 132 și cu rugăciunea făcută de fr. A. Panait.

Școala de Sabat din 19 Septembrie 1936

Cu cântarea „Aleluia zi frumoasă” și în sunetul trâmbițelor, pianului și orga, s'a deschis școala de Sabat, de față fiind Comunitățile din București, frații delegați și încă un mare număr de membri, veniți să aducă Domnului prinos de recunoștință; peste 2.000 de persoane.

Un quartet bărbătesc a intonat „Flori de Crin”, după care fratele D. Irod a făcut repetiția lecțiunii.

Deși școala era împărțită în 150 de clase, totuși, pentru că mulți nu puteau să fie încadrați din cauza numărului mare și a spațiului mic, fratele D. Bădescu a făcut lecțiunea respectivă dela amvon.

Ascultând vestea misionară prezentată de Misionarul C. Tolici, întreaga adunare a simțit nevoia să dea cât mai mult pentru milioanele de păgâni la cari trebuie să ajungă Evanghelia. S'a strâns cu această ocazie 6.242 lei dela membrii majori și 614 la școala de Sabat a copiilor.

Inchiderea școlii de Sabat s'a făcut cu un frumos program al copiilor și o rugăciune înălțată de fratele Konderth Tomas.

A șasea ședință administrativă

Duminecă 20 Septembrie 1936.

Ședința s'a deschis la ora 10.30 imediat după terminarea orei de lectură biblică.

Fr. G. Stănică, Secretarul Uniunii dă cetire în rezumat raportului din ședința precedentă, care fiind propus este primit în unanimitate de voturi.

Comitetul de hotărâri prezintă mai departe:

HOTARIREA No. 14.

Având în vedere lumina dată nouă de Cuvântul lui Dumnezeu și Spiritul Profeției, cu privire la păstrarea sănătății corporale și spirituale, prin evitarea băuturilor îmbătătoare și a excitantelor în general, recomandăm tuturor membrilor Comunităților:

1. Abținerea totală dela băuturile îmbătătoare și orice excitante.
2. Să nu producă și nici să nu facă comerț cu asemenea produse dăunătoare.
3. Să caute ca fructele să le întrebuințeze și să le vândă în stare naturală sau conservate.

HOTARIREA No. 15.

Având în vedere instrucțiunile și avertismentele date de Dumnezeu poporului Său cu privire la reforma sanitară, care este mâna dreaptă a soliei advente, îndemnăm pe toți frații lucrători și conducătorii Comunităților să-și îndeplinească în mod zelos și credincios, datoria lor sfântă ca, prin cuvânt și pildă proprie, să învețe pe frații noștri, arătându-le primedzia ce decurge din alimentarea cu carne, mai ales în aceste timpuri când multe vite sunt bolnave.

recomandăm:

1. Ca într'un mod cât se poate de metodic și practic să se dea instrucțiuni asupra adevăratului fel de alimentație și a celorlalte puncte ale reformei sanitare în toate Comunitățile noastre.

2. Mai departe recomandăm ca toți frații noștri să studieze în mod regulat revista noastră Sfetnicul Vieții, punând în practică îndrumările și învățăturile date.

După cetirea hotărârilor sunt puse la vot și primite în unanimitate de voturi.

Fr. F. Charpiot arată că sunt ultimele hotărâri ale comitetului, dar nu sunt cele mai puțin importante. Niciodată lumea nu a fost așa de suferindă, și cum Domnul ne-a dat reforma sanitară, putem spune cu drept cuvânt că lucrarea adventă este în fruntea tuturor misiunilor în această privință.

Credința mea este ca să înscrim în inima fraților predicatori și lucrători, acest lucru, ca fiecare să știe ce înseamnă o adevărată reformă sanitară. În felul acesta noi putem ridica nivelul Comunității până la treapta pe care ne-a arătat-o nouă Dumnezeu. Dânsul atrage atenția membrilor Comunităților noastre cu privire la revista Sfetnicul Vieții, îndemnând ca fiecare să și-o procure, întrucât ne poate fi un îndrumător pentru câștigarea de cunoștințe, necesare unei alimentații raționale.

Comitetul ales pentru revizuirea Statutelor Uniunii noastre prezintă proiectul său prin fr. Șt. Demetrescu. Statutul revizuit este cetit în întregime de fr. Șt. Demetrescu și propus ca să fie primit.

Adunarea votează cu unanimitate de voturi primirea statutului.

Mai departe fr. Șt. Demetrescu dă un raport cu privire la libertatea cultului. După aceea urmează fr. V. Diaconescu, care dă la rândul său un raport despre școlile primare.

Din diagrama prezentată ne arată cât de necesar este ca să avem școlile noastre pentru educația copiilor, pe cari vrem să-i educăm în așa fel încât să-i putem câștiga pentru Hristos.

Mai departe se atrage atenția că o școală primară nu poate lua ființă dacă nu posedă un local bun, așa după cum o cere legea învățământului primar.

Comitetul de hotărâri prezintă o hotărâre în legătură cu înființarea școlilor primare.

HOTARIREA No. 16.

Având în vedere greutățile ce întâmpină copiii noștri în școlile publice, având în vedere că, educația copiilor noștri în conformitate cu credința noastră este o sfântă datorie a părinților și a Comunităților noastre, hotărîm:

1. Să începem în mod treptat înființarea de școli primare confesionale în Uniunea noastră, potrivit legilor.
2. Să stimulăm Comunitățile din Uniunea noastră a purta de grijă pentru clădirile necesare acestor școli și pentru persoanele potrivite în această lucrare.

Comitetul de hotărâri prezintă ultimul său raport:

HOTARIREA No. 17.

Având în vedere că hotărârile luate cu această ocazie sunt de un mare interes pentru dezvoltarea lucrării noastre, hotărîm:

Ca toți frații predicatori, lucrători și presbiteri ai Comunităților, să depună eforturi serioase și să urmărească de aproape aducerea la îndeplinire a tuturor hotărârilor luate, sub îndrumările fraților dela conducere. Toate hotărârile au fost primite în unanimitate de voturi.

Fr. D. Florea, Președintele Uniunii Române, declară sesiunea închisă, exprimând dorința ca Domnul să ne ajute să conlucrăm spre lauda lui Dumnezeu și spre bunul mers al lucrării acesteia.

Face apel la noi să fim strâns uniți așa după cum este și deviza: „Înainte în unire”.

Producția Tineretului

Duminică 20 Septembrie 1936

Producția Tineretului se deschide la ora 15, 30 cu cântarea 220 și rugăciunea înălțată de fr. Florea Ieremia.

Dându-se cuvântul fr. Brown, Secretarul Misionarilor Voluntari la Diviziunea Europeană de Sud, dânsul arată cum Dumnezeu a lucrat în toate timpurile cu tineretul care s'a consacrat Lui, amintind diferite personaje Biblice ca: Moise, Ghedeon, David și alții.

După aceea s'a desfășurat un frumos și bogat program alcătuit din poezii, bucăți de cor și de orchestră, soluri, quartete, un dialog al copiilor, un cor galgaș și multe alte puncte menite a aduce proslăvire lui Dumnezeu. Programul a fost încheiat cu o bucată executată de orchestra noastră și cu o rugăciune înălțată de fr. Șt. Ștefănescu.

Seara la ora 20 fr. W. Branson a ținut o foarte interesantă cuvântare, îndemnând pe toți a se apropia cât mai mult de Dumnezeu.

Președinte,

D. Florea

Secretar,

Gh. Stănică

„Fii o pildã pentru credincioși, în vorbire, în purtare, în dragoste“.

Pavel

Fiecare facem parte dintr'o societate sau grupare de oameni și ori cât de micã ar fi ea, are nevoie de anumite reguli cari sã ușureze conviețuirea și sã asigure buna înțelegere între oameni. Totalitatea acestor reguli exprimã bunãvoința, prietenia și iubirea reciprocã. Aceste semne de politețã trebuiesc sã fie mai mult decãt niște simple fapte exterioare, adicã ceva izvorit din adâncul inimii, o dorințã nobilã de a ajuta pe alții, de a le face numai bine și de a-i iubi cât mai mult. Purtarea aleasã și nobilã a unui creștin sau a unei creștine va fi aceea, când se are în vedere dorința și voința altora, oricând ținându-ne în seamã timpul și ocazia potrivită. În orice împrejurare sã ne păstrãm modestia, rãbdarea și bunãvoințã. „Adevãrata politețã constã în a se strãmtora și a se uita pe sine pentru a face plãcere altora. Ea este indispensabilã tuturor oamenilor, pentru indulcirea raporturilor zilnice, presãrând cu flori drumul pe care mergem împreunã. Politețã este o virtute democraticã. O gãsești în palate și în casele modeste dela țarã. Tineri, nu rãmãneți nesimțitori în fața farmecului unei politețe sincere. Un salut cordial și cavaleresc, o scurtã expresie a sentimentelor cele mai distinse, o ridicare a pãlãriei, sau mai de grabã un singur gest e prea deajuns pentru dovedirea politeței“.

La Bruyere a zis: „Manierele sunt câteodată puteri cari fac pe oameni sã hotãrascã despre voi în bine sau în rãu“. Pentru ca sã fim mereu politicoși, adicã alții sã rãmãnã mulțumiți de noi și de ei înșiși, trebuie sã punem în practicã în tot momentul sfatul lui Pașcal, „stãpãniți-vã, adicã sã ascundem tristețea înaintea celor ce sunt veseli, sã ne ascundem veselia pentru compãtimire, ferindu-ne de orice cuvânt jignitor, de orice faptã supãrãtoare, de orice lucru indiscret, neluând niciodatã o înfãțisare posomorãtã, sã evitãm orice discuție, orice ciocnire, orice pãrtinire; sã nu ne folosim decãt de cuvinte amabile și de procedee binevoitoare“. — „Pentru a fi un om“ de Bourceau.

„Tactul care este sufletul politeței, înlocuește regulile stabile. El gãsește cuvântul care place sau mângãie, gestul, care retrage recunoștința sau readuce surãsul pe un obraz îndurerat, el dicteazã momentele, ceea ce trebuie vorbit sau trebuie tãcut“. Idem. Datoritã lui vei simți când a venit momentul plecãrii dintr'un cerc oarecare. Și sã nu plecãm dela nimeni, sau sã nu lãsãm sã plece nimeni dela noi, fãrã a-i da ceva de folos pentru drum, ca sã nu fie considerate orele petre-

cute împreunã ca pierdute, ba mai mult sã simtã folosul și cã avem un interes viu de a simți cu el, de a-l ajuta.

Nu trebuie sã confundãm politețea cu fãțarnicia. Domnul a fost amabil cu toatã lumea fãrã a fi fãțarnic, fiindcã o iubea. Dacă cãlcãm pe urmele Sale, de aceeași iubire trebuie sã fim îndemnați în purtarea noastrã. Lumea e plinã de oameni indiferenți, plictisiți, de ce sã nu indulcim traiul printr'o purtare gingașã, blândã, amabilã, politicoasã, folosindu-ne de tact, bun simț și iubire?

Vrei sã-ți aduni prieteni buni? Acela care este indiferent, fãrã inclinații de prietenie, bunãvoințã și iubire și trăiește numai pentru sine însuși acela rãmãne pãrãsit când dorește societatea altora. Fii tu în primul rând un prieten credincios, în care se poate încrede și care se intereseazã de alții pentru a le ajuta și vei gãsi prieteni. Nimic nu este mai plãcut și înviorãtor ca o bunã dispoziție, care izvorãște dintr'o inimã curatã, iubitoare și sincerã. În societatea unei astfel de persoane uiti necazurile vieții și ajungi sã privești lucrurile dintr'un alt punct de vedere.

Sã nu vorbim prea mult și sã evitãm chestiunile cari n'ar interesa persoanele de fațã: sã nu facem caz de persoana noastrã, vorbind de noi și nelãsând ca și alții sã vorbeascã. Sã nu înterupem vorbirea altora ci mai bine sã fim tăcuți, atenți și observatori, în societate. Cine și-a însușit o formã prietenoasã și modestã de purtare, acela va reuși sã fie tot așã și cu oamenii cari îi par neplãcuți. „Orice vorbã blândã și orice iubire adâncã sunt nemuritoare, ele birue disprețul și bãtaia de joc“.

Cum sã ne purtãm la cutare și la cutare ocazie? ne punem noi înșine întrebarea. Iatã ce zice Spiritul profeției: „Existã primejdia de a se da prea mare importanțã manierelor și formei și sã se consacre prea mult timp educației în aceste direcții. Adevãrata politețã nu este învățatã prin simpla practicã a regulilor etichetei. Regulile purtãrii trebuiesc observate neconținut; oricând nu este compromis principiul, considerația pe care o avem fațã de alții ne va conduce la primirea obiceiurilor stabilite; dar adevãrata politețã nu cere ca principiul sã fie sacrificat unor convenționalități. Ea învațã respectul de sine, respectul fațã de demnitatea omului ca om, considerația fãcutã de fiecare ins al marei frãții omenești. Biblia se ocupã foarte mult de curtuazie și prezintã multe exemple de suflete neegoiste, de frumusețea ama-

bilității, de temperament atrăgător, care caracterizează adevărata politeță". — „Educația” pag. 231—232.

„Mai înainte de a vorbi sau face ceva, totdeauna cugetă la aceasta; ca creștin ești membru al familiei împărătești, un copil al Împăratului ceresc. Nu spune nicio vorbă, nu face niciun pas care să aducă necinste acestui nume prețios cu care ești numit”.

În purtarea noastră să ne conducem după principiul biblic; ce nu vrei să-ți faci ție alții, nici tu nu le fă lor. În umblarea noastră, în vorbire sau stând la masă să fim cât mai modești, discreți și naturali. O purtare naturală și simplă inspiră mai multă încredere și simpatie.

„Orice amabilitate și politeță adevărată din

lume, chiar și aceea ce se găsește printre cei cari nu cunosc numele Lui, este dela El, și dorește ca aceste caracteristici să fie în mod desăvârșit reflectate în copiii Săi. Ținta Lui este ca oamenii să vadă în noi frumusețea Lui”.

N'am dori noi să-L reprezentăm astfel? Să se zică despre noi că a fi creștini înseamnă a fi politicos, respectos în purtare, sentimente și vorbire, amabil și iubitor față de orice ființă pe pământ? N'am dori noi să reflectăm iubirea lui Isus față de lume printr'o amabilitate demnă de El? Să privim deci cât mai mult la El, pentru a fi ca El, precum un pictor sau sculptor privește, observă și admiră modelul pentru a-l imita cu cât mai multă exactitate și a-i reda frumusețea naturală și reală.

Edith Verzar

Cum poți ști dacă ești chemat?

Aceasta este o întrebare importantă, și doresc să o tratez în mod foarte serios. Rog pe Domnul să-mi dea înțelepciune în acest scop! Faptul că mulți au greșit calea, și astfel amvonul le-a devenit o poticnire, aceasta din nefericire se vede la acei predicatori, a căror activitate nu aduce roade. Este o mare nenorocire pentru un bărbat dacă și-a greșit cariera, dar nenorocirea este și mai mare pentru Comunitatea care-l va avea ca păstor al ei. Este de mirat și un lucru trist, că atâtea ființe înzestrate cu rațiune, se amăgesc pe sine cu privire la chemarea lor, și urmăresc o țintă ce niciodată nu le-a fost pusă.

Dacă mă gândesc la paguba cea mare, când cineva se amăgește cu privire la chemarea sa în slujba de predicare, atunci mă copleșește aproape temerea, ca nu cumva vreunul dintre noi să fie prea neglijent în ce privește cercetarea de sine. Mai bine să ne îndoim prea mult, să ne încercăm prea des, decât să ne vârim acolo, unde nu este locul nostru. Avem destule mijloace prin care să ne putem convinge dacă avem chemarea, și înainte de a fi sigur de acest lucru, nimeni să nu intre în slujba cea sfântă. Pe cât este de important pentru el personal faptul de a fi pocăit, tot atât de important este pentru el ca păstor al sufletelor faptul ca el să aibă chemarea aceasta. Un predicator fără chemare este ca și un creștin fără vieață creștină. Ambele lucruri nu sunt decât un nume, în dosul căruia nu este nimic.

1. Primul semn al chemării de sus este o dorință arzătoare, covârșitoare, un dor irezistibil, o sete nepotolită, de a spune altora ce a făcut Dumnezeu cu sufletul nostru. Aș vrea să numesc această dorință un instinct, cum îl simte pasărea la un anumit timp de a crește

puii, când mai de grabă ar muri decât să părăsească cuibul. Dacă vreunul dintre noi ar putea să fie fericit și în calitate de ziarist, comerciant, agricultor, medic, avocat sau bărbat de stat, atunci să-și vadă de drumul său. Un bărbat plin de Spiritul lui Dumnezeu ar refuza să se străduiască după altceva decât după ceea ce sufletul său râvnește. Dacă însă puteți spune că nici pentru toate comorile Indiei nu puteți și nu aveți voie să vă alegeți o altă chemare decât pe aceea a unui predicator al Evangheliei lui Isus Hristos, atunci fiți încredințați, că, dacă dispuneți și de celelalte condițiuni necesare, aveți semnul chemării apostolice.

Destoinicii membri ai Comunității București-Belu, lucrând cu multă stăruință au ajuns ca în ziua de 10 Octombrie să incheie lucrarea Campaniei de Toamnă 1936, întrecând cu mult ținta.

Trebue să putem spune ca apostolul Pavel: „Vai de mine dacă nu vestesc Evanghelia!” Cuvântul lui Dumnezeu trebue să fie ca un foc în oasele noastre, căci de altfel suntem nenorociți în chemarea noastră, noi nu suntem apți pentru lepădarea de sine pe care chemarea noastră ne-o cere, și predica noastră nu va aduce roade. Cu drept cuvânt pot vorbi de lepădare de sine, căci unui adevărat păstor i se oferă multă ocazie pentru aceasta și dacă el nu are iubire față de chemarea sa, în curând i se va urî, și atunci sau va părăsi cu totul slujba sa, sau că o va continua în mod neglijent, ca un cal orb într'o moară. În puterea adevăratei iubiri este o mare mângâiere; ea face ușor și suportabil, ceea ce de altfel ne-ar frânge inima. Incinși cu această iubire, totdeauna veți fi cu curaj, dar fără de ea, vă veți prăpădi.

Dorința să fie însă bine premeditată, să nu fie numai o dorință necugetată, asemenea unei flăcări de o clipă. Această dorință trebue să fie dorul inimii noastre, în clipile noastre cele mai clare, ținta străduinței noastre evlavioase, subiectul rugăciunelor noastre stăruitoare. Dorința aceasta trebue să biruiască asupra eventualelor perspective cu privire la bogăție și trai bun, ea trebue să ne rămână ca o hotărîre clară, liniștită, chiar și după ce toate celelalte lucruri au fost apreciate după adevărata lor valoare și costul a fost cumpănat. Pe când eram copil și am stat la țară la bunicul meu, am văzut odată, cum vânătorii îmbrăcați cu haine roșii urmăreau călare o vulpe. Aceasta a fost ceva admirabil. Bucuros aș fi alergat și eu împreună cu copiii peste văi și câmpii. Când am fost întrebat mai târziu ce vreau să mă fac, am răspuns: „Un vânător”. La mulți tineri le pare chemarea unui predicator la fel, ca și mie atunci aceea a unui vânător. Aceasta este o dorință copilăroasă după haina frumoasă și după goana de vânător, — adică după onoare și stimă, după vieța lor, și poate chiar și după presupusele venituri ale slujbei acesteia. Pentru suflete slabe, slujba spirituală, prezintă foarte multă atracție, de aceea avertizez pe toți tinerii, ca nu cumva să considere o idee de o clipă drept o inspirație, și o preferință copilăroasă, drept o chemare a Spiritului Sfânt.

Notați bine, dorința voastră trebue să fie neapărat liberă de egoism. Dacă un bărbat după o minuțioasă cercetare de sine constată că în dosul străduințelor sale după slujba de conducător și păstor al sufletelor mai există și un motiv, decât numai dorința după mărirea lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor, atunci mai bine să renunțe imediat, căci Domnul nu dorește să aibă cumpărători și vânzători în Templul Său. Egoismul este aci la

fel ca musca în alifie, stricând totul.

Dorința trebue să rămână în noi; ea trebue să constituie o pasiune, ce trece cu bine încercarea, un dor de care nu ne putem scăpa chiar dacă am încerca-o, o dorință ce crește în cursul anilor în puterea ei, până ce devine o cerință, o râvnire, o sete arzătoare de a predica Cuvântul. Această dorință este atât de nobilă și de frumoasă încât nu caut să abat dela ea pe niciun tânăr la care o observ, chiar dacă mă îndoesc cu privire la talentele sale. Se poate ca în anumite împrejurări să fie necesar a stinge flacăra; aceasta să se facă însă numai după o precugetare matură și cu înțelepciune. Atât de mult țin la această înfocată dorință în lăuntrul nostru, încât, dacă nu aș simți-o eu însumi, imediat ar trebui să-mi las serviciul meu. Dacă voi nu simțiți acest foc arzător, atunci vă rog mergeți acasă și slujiți lui Dumnezeu pe calea arătată vouă. Dar dacă focul acesta arde în voi, atunci nu-l stingeți, afară de cazul doar că alte considerațiuni importante v'ar arăta că acest foc n'ar fi aprins de Domnul.

Adormiți în Isus

Fetița *Aurica Leson*, fiica fraților Vasile și Ecaterina Leson, membrii ai Comunității Poieni-Solca, în vârstă de 4 ani și jumătate a fost chemată de Domnul la odihnă.

Băiatul *C. Rotariu*, fiul fratelui Anton Rotariu din Comunitatea Solonești, jud. Suceava, în vârstă de doi ani și jumătate, a fost chemat de Domnul la odihnă.

Leon Bălan.

Copilul fratelui *N. Ciainaru*, din Comunitatea Ferdinand I. jud. Ialomița a adormit în Domnul pe ziua de 24 Iunie, 1936.

G. Diaconescu.

Fratele *Nagy M. Peter*, în vârstă de 74 ani, membru al Comunității Ratin, jud. Sălaj, a adormit în Domnul pe ziua de 23 August, 1936. A primit adevărul încă din 1922, rămânând credincios până în ultimele clipe ale vieții.

Gaspar Iosef.

Sora *Ana Modoș*, membră a Comunității Simleul-Silvaniei a adormit în Domnul pe ziua de 24 Aprilie, a. c.

Rad. Zinove.

Copilul *Ioan G. M. Constantin*, în etate de cinci ani și zece luni, din Comunitatea Barza, jud. Ialomița, a adormit în Domnul pe ziua de 28 Decembrie, 1935.

Copila *Petra*, în etate de trei ani, fiica fratelui Ioan M. C-tin, din aceeași Comunitate, a fost chemată la odihnă în Ianuarie, 1936, după o grea suferință.

Băiatul *Ioan M. F. Zaharia*, în etate de 13 ani, tot din aceeași Comunitate, a adormit în Domnul pe ziua de 8 Mai, 1936.

Scarlat D. Popa.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: **V. FLORESCU**

Prețul acestui număr **Lei 8.** Abon. pe un an **Lei 100**

Red. și Admin. **Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 11**
București IV.